

■ Τι σας οδηγείτε να γράφετε το «χρονικό», όπως αποκαλείτε «Τα χρόνια μου και τα χαρτιά μου»;

■ Δεν ξεκίνησα από την ίδεα ότι είμαι ένα σπουδαίο πρόσωπο και πρέπει να γνωρίζει ο κόσμος τι έχω κάνει. Θέλησα να καταθέσω μια μαρτυρία για ανθρώπους που γνώρισα και καταστάσεις που έζησα, πάντα σε συνάφεια με λογοτεχνικά ή πνευματικά θέματα, για να αναδειχθούν το κλίμα και η ατμόσφαιρα μιας συγκεκριμένης περιόδου. Μπορεί τα γεγονότα να μην είναι τόσο σημαντικά, αλλά έχω την εντύπωση ότι προβάλλουν σε ικανοποιητικό βαθμό τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ανδρώνται ένας ανθρώπος ο οποίος έχει την πετριά να γράφει και να εκδίδει βιβλία.

■ Ξεκινάτε το βιβλίο λέγοντας «Είμαι άνθρωπος του 20ού αι.». Τι σημαντικό έφερε αυτός ο σκληρός ιστορικά αιώνας για τη χώρα στα πνευματικά της πεπραγμένα;

■ Ανέδειξε και επέβαλε περίπου δέκα μείζονες ποιητές, πρόκιος την Ελλάδα με δύο βραβεία Νόμπελ και με βραβεία Λένιν και καθιέρωσε επίσης μια σφριγιπλή λογοτεχνική γενιά, τη λεγόμενη γενιά του '30, η οποία, παρά τις εναντίον της αιτιάσεις που διαπιστώνονται τα τελευταία χρόνια, εξακολουθεί κατά τη γνώμη μου να ρίχνει τη βαριά σκιά της στη σύγχρονη λογοτεχνία μας.

■ Γιατί θεωρείτε ότι η σύγχρονη λογοτεχνία μας δεν μπορεί να την υπερβεί ακόμα;

■ Η υπέρβαση και η ανανέωση μιας δεδομένης πνευματικής κατάστασης δεν είναι απλή υπόθεση. Όπως έλεγε ο Κ.Θ. Δημητρός, οι πνευματικές αλλαγές ή η δημιουργία νέων αναζητήσεων προκύπτουν από τη σύνθετη πάρα πολλών παραγόντων και δεν πρόκειται για φαινόμενα που επαναλαμβάνονται με σταθερό ρυθμό ανά εποχή. Η ποίηση που γράφεται σήμερα συντηρείται σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο. Η πεζογραφία φαίνεται να έχει τα περισσότερα προβλήματα. Διακρίνεται από μια υπερβολική εσωστρέφεια, πολύ συχνά καταφέγγει σε άλλες εποχές ή σε ιστορικά μυθιστορήματα, τα οποία μπορεί να έχουν κάποια σχέση με τη σημερινή πραγματικότητα, αλλά δεν αποτύπωνον σε βάθος και με ενάργεια την ελληνική κατάσταση που βιώνουμε σήμερα.

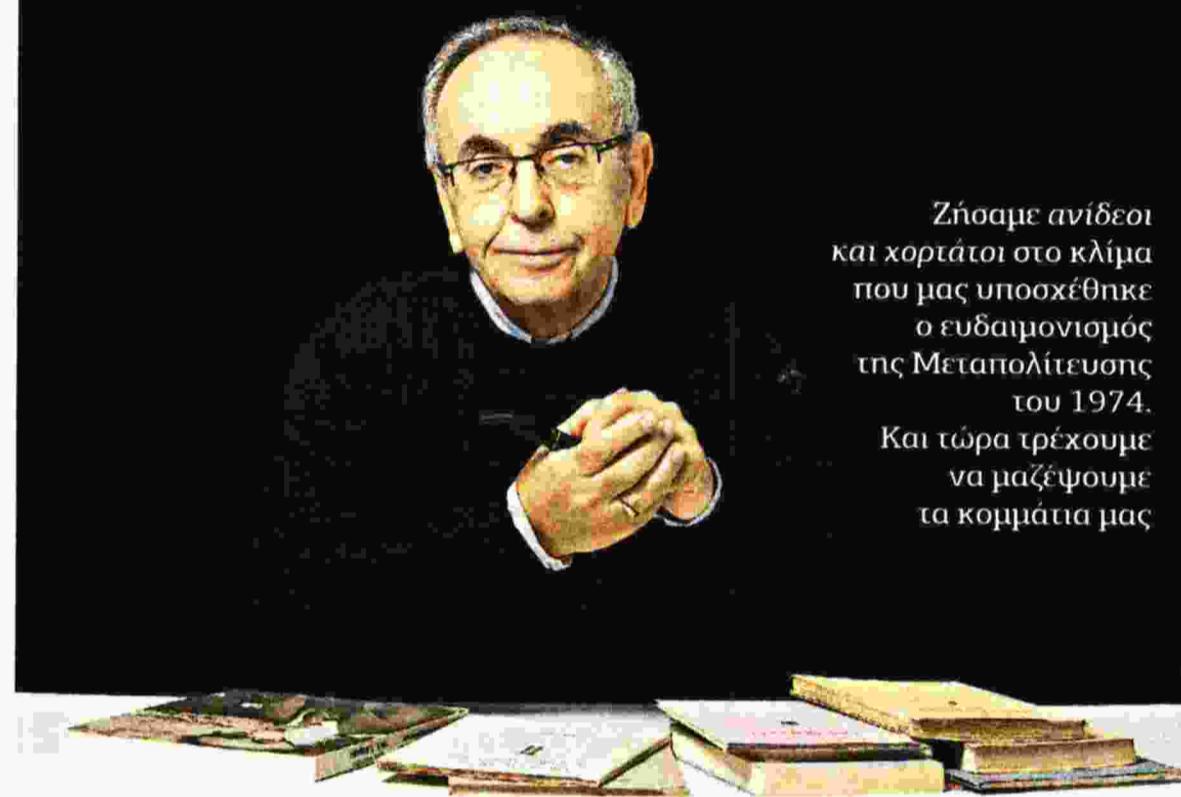
■ Πάει να πει πως διαφεύστηκαν τα όταν στο πρόσωπο του Χωμενίδη αναγνωρίζατε έναν νέο Καραγάτση;

■ Έχω τάξει μέσα μου ορισμένα χρονικά περιθώρια ακόμα για τον Χωμενίδη και περιμένω να δω τι άλλα μυθιστορήματα θα γράψει. Δεν αισθάνομαι πως διαφεύστηκα, επιμένω ότι έχει τη στόφα του παραμυθά την οποία είχε και ο Καραγάτσης, αλλά ελπίζω να δώσει ένα μείζον μυθιστόρημα το οποίο πιθανώς θα με δικαίωνε.

■ Επιχειρήσατε, όπως ομολογείτε, να κάνετε μια υπνάλια περιγραφή. Οστόσο, για τη βιβλιογραφία του Ελύτη είστε δηκτικός και για τον αποκλεισμό σας από το αρχείο του ποιητή όπως και για την απονομή Κρατικών Βραβείων επί προεδρίας

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ:

«Κυριαρχεί ο επιφανειακός σχολιασμός στα έντυπα και στο Διαδίκτυο»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥ ΚΡΗΜΝΙΩΤΗ

«Θέλησα να καταθέσω μια μαρτυρία για ανθρώπους που γνώρισα και καταστάσεις που έζησα, πάντα σε συνάφεια με λογοτεχνικά ή πνευματικά θέματα, για να αναδειχτεί το κλίμα και η ατμόσφαιρα μιας συγκεκριμένης περιόδου» λέει ο Δημήτρης Δασκαλόπουλος. Ποιητής, βιβλιογράφος του Σεφέρη, του Καβάφη και άλλων σημαντικών, κριτικός λογοτεχνίας, επί μια 50ετία εμπλέκεται δημιουργικά με τα λογοτεχνικά πεπραγμένα. Στο βιβλίο του με τον παλαικό τίτλο «Τα χρόνια μου και τα χαρτιά μου», που εν είδει χρονικού παρακολουθεί τη λογοτεχνική πορεία του ίδιου αλλά και του τόπου, ο Δημήτρης Δασκαλόπουλος περιγράφει περιστατικά, δημιουργούς, στιγμάτυπα, προσπαθώντας να αποτυπώσει μια ολόκληρη εποχή. Ο Δημήτρης Δασκαλόπουλος ξεφυλλίζει «τα χρόνια του και τα χαρτιά του» στην «Αυγή» της Κυριακής πριν από την κυκλοφορία τους, που αναμένεται τις πρώτες πημέρες του Δεκεμβρίου από τις εκδόσεις Πατάκη, και εκπρέπει γιατί αποφάσισε να αναμοχλεύσει τη μνήμη και να καταγράψει δόλα όσα τόσα χρόνια παρατηρεί στην ελληνική λογοτεχνική ζωή των τελευταίων πενήντα χρόνων, αλλά και γιατί σταματάει να βιβλιογραφεί.

Απόστολον Σακίνην. Πώς αισθάνεται ο βιβλιογράφος όταν του στέρούν το βασικό εργαλείο της έρευνάς του, το αρχείο του βιβλιογραφούμενου, και πώς αισθάνεται κανείς ως μέλος κριτικής επιτροπής όταν αρμιστούν την κρίση του;

■ Θα ξεκινήσω από το δεύτερο περιστατικό. Ήταν η μοναδική φορά που έλαβα μέρος στην Επιτροπή Κρατικών Βραβείων ως υπεύθυνος για τον τομέα και το βραβείο της ποίησης. Ο Σακίνης προφανώς δυσαρεστήθηκε από την Εταιρεία Συγγραφέων, θα είχα εγκαταλείψει την έτοι και αλλιώς λειψή βιβλιογραφία.

■ Επιχειρήσατε, όπως ομολογείτε, να κάνετε μια υπνάλια περιγραφή. Οστόσο, για τη βιβλιογραφία του Ελύτη είστε δηκτικός και για τον αποκλεισμό σας από το αρχείο του ποιητή όπως και για την απονομή Κρατικών Βραβείων επί προεδρίας

θιερώνουν τον βραβευόμενο συγγραφέα όπτε επιφυλάσσουν ιδιαίτερη κυκλοφοριακή επιτυχία στα βιβλία του.

■ Σε ό,τι αφορά την πιμελή βιβλιογραφία του Ελύτη;

■ Είναι μια δυσάρεστη ιστορία, στην οποία δεν θα ήθελα να επανέλθω. Τα περιγράφω καθαρά στο βιβλίο. Εάν τότε δεν είχα δεσμευτεί από την υπουργείο Πολιτισμού και από την Εταιρεία Συγγραφέων, θα είχα εγκαταλείψει την έτοι και αλλιώς λειψή βιβλιογραφία.

■ Στο βιβλίο σας διαπιστώνετε ότι, τα πνευματικά πράγματα στον τόπο μας τα τελευταία χρόνια λειτουργούν διαφορετικά. Κάνετε λόγο για τακτικές προβολής και μπλανισμούς που δεν σας είναι συμπαθείς. Τι εννοείτε;

Ζήσαμε ανίδεοι και χορτάτοι στο κλίμα που μας υποσχέθηκε ο ευδαιμονισμός της Μεταπολίτευσης του 1974.

Και τώρα τρέχουμε να μαζέψουμε τα κομμάτια μας

σας έκαναν καλύτερο άνθρωπο;

■ Ασφαλώς κέρδισα πολλά από τη γνωριμία και τη συναναστροφή μαζί τους και όχι μόνο από τα προτερήματα αλλά και από τα τυχόν ελαττώματα που μπορεί να είχε ο καθένας τους. Εάν θα έπρεπε σε μια λέξη να συνοψίσω το κέρδος μου, αυτή θα ήταν η λέξη ισορροπία.

■ Σε μια περίοδο που το Διαδίκτυο μπορεί να φέρει τα πάντα στο γραφείο μας, ποια η χρεία του βιβλιογράφου;

■ Το Διαδίκτυο έχει καταστήσει τη βιβλιογραφία λογοτεχνών μια υπόθεση πεπερασμένη. Εάν λάβουμε δε υπόψη ότι παλιές εφημερίδες και περιοδικά έχουν ψηφιοποιηθεί, μπορεί κανείς, χωρίς να μετακινθεί από το γραφείο του, καταβάλλοντας έστω ένα μικρό αντίτυπο, να έχει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται. Τώσα γι' αυτό και η βιβλιογραφία Σεφέρη, που θα εκδοθεί από το Ίδρυμα Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών, είναι η τελευταία εργασία με την οποία καταπιάστηκαν και κυρίως επειδή είχε αρχίσει τη συγχέντωση του υλικού πολύ πριν από την εμφάνιση του Διαδικτύου.

■ Ποια είναι η πρώτη στην ενός βιβλιογράφου;

■ Μάλλον έχει αλτρουιστικό χαρακτήρα. Σκοπεύει στην εξυπηρέτηση των μελετητών και βέβαια προϋποθέτει αγάπη και σεβασμό για το έργο του βιβλιογραφούμενου.

■ Στην περίπτωσή σας ο βιβλιογράφος έκλεψε τη δόξα του ποιητή;

■ Απλώς ανακαίνισε λίγο την ποιητική ορμή, π οποία υποψιάζομαι πως τώρα που πουσχάω ως βιβλιογράφος, έχει επανέλθει στην αρχική της αιφετηρία.

■ Όλη η περιπέτεια ζωής που διαβάζουμε στο βιβλίο πώς έχει κατασταλάξει μέσα σας;

■ Ανήκω, όπως γράφω, στον 20ό αιώνα. Σ' αυτόν έζησα το μέγιστο μέρος της ζωής μου. Οι άνθρωποι της πλειάς μου ανδρώθηκαν σε μια εποχή που ακούγοταν εκκωφαντικός ο θόρυβος του αδελφοτόνου σπαραγμού. Μεγάλωσα με σημαντικά ονομάδια πρόσωπα, ισοπεδώμενη χώρα, που, κατά τη συνήθεια των ισχυρών της Γης, την κάνεις πρώτα ερείπια και ύστερα την ανοικοδομείς. Γνωρίσαμε, μέσα σε λίγα χρόνια, ίλιγγιώδεις αλλαγές στην καθημερινή μας ζωή, όλα αυτά που συνοπτικά ονομάζουμε πρόσδοτο και τεχνολογία. Ζήσαμε τη σκληρή και άδικη δοκιμασία μιας δικτατορίας, για να ακολουθήσει μιας αιώνας πρεμίας, χωρίς πολέμους, χωρίς κινήματα, χωρίς ανατροπές, ανίδεοι και χορτάτοι στο κλίμα που μας υποσχέθηκε ο ευδαιμονισμός της Μεταπολίτευσης του 1974. Και τώρα τρέχουμε να μαζέψουμε τα κομμάτια μας. Όλα αυτά με έχουν καταστήσει περισσότερο σκεπτικό.

■ Στην προσωπική σας εργογραφία, φία πώς εγγράφεται το κεφάλαιο Μαρία Στασινοπούλου;